

Når det så er sagt, finder vi det i Venstre dybt problematisk at indføre den frit lejde-ordning, som forslagsstillerne i dag lægger op til. Hvis vi skærer ind til benet i det her frit lejde-forslag, er det jo reelt et grundlæggende spørgsmål om, hvorvidt vi som samfund er villig til at legitimere socialt bedrageri eller ej.

For Venstre er det ikke et svært spørgsmål at besvare og dermed også sagt, at vi mener, at det er en glidebane, vi kommer ind på, hvis vi begynder at vende det blinde øje til socialt bedrageri. Det vil i hvert fald være i strid med ethvert princip om, at snyd med offentlige midler ikke er acceptabelt, og derfor må vi altså holde fast i et princip om, at der er lighed for loven.

Derudover kan jeg ikke lade være med at undre mig over ambitionerne for et samfund som det danske, hvis den eneste og bedste vej ud af samfundets problemer blot er, at vi skal legitimere socialt bedrageri. Man fristes næsten til at spørge forslagsstillerne om, hvad der bliver det næste, herunder spørge om, hvor mange personer vi som samfund skal acceptere og legitimere begår socialt bedrageri.

Derudover vil jeg også gøre opmærksom på, at der allerede på nuværende tidspunkt foreligger en række muligheder for at eftergive prostituerede deres gæld. Disse muligheder er endda så sent som sidste år yderligere blevet forbedret. På det konkrete plan tæller det eksempelvis på plussiden, at hvis en borger selv ønsker at gøre op med sin fortid og etablere ordentlige forhold, f.eks. i forbindelse med skatteindbetalinger, bliver der set med mildere øjne på det. Det betyder også, at det er op til myndighederne i hvert enkelt konkret tilfælde at vurdere, om gælden skal eftergives. Sådan mener vi, at det skal blive ved med at være. En automatisk eftergivelse af gæld for socialt bedrageri, som forslaget lægger op til, bliver ikke Venstres politik.

Set med Venstres øjne skal der andre initiativer og virkemidler til for at få de prostituerede, som ønsker det, ud af prostitution end at undtage dem fra social- og skattelovgivning. Sådan havde den daværende SR-regering det da også tidligere, men nu kan vi forstå, at i hvert fald den ene part har ændret holdning og dermed også tilgang til løsninger af problemerne.

Forslagsstillerne ønsker endvidere at pålægge regeringen at sikre, at alle kommuner udarbejder og implementerer handlingsplaner på prostitutionsområdet. Ligesom ministeren redegjorde for i sin tale, vil jeg også henlede opmærk-

somheden på bl.a. servicelovens § 12, som betyder, at kommunerne skal give personer med sociale problemer tilbud om gratis rådgivning, og tilbuddet om rådgivning skal også omfatte op-søgende arbejde for at nå ud til grupper, som må formodes ikke selv at henvende sig. Rådgivningstilbuddet skal være åbent og kan, hvis der ikke er behov for en ydelse eller for at træffe en afgørelse, være anonymt.

Regeringen lancerede endvidere som bekendt i 2005 handlingsplanen »Et andet liv«, der også indeholder en række konkrete forslag til, hvordan en bedre indsats kan skubbes i gang, ligesom der blev fastsat en permanent bevilling i forbindelse med det års satspuljeforhandlinger.

Som ministeren også allerede har været inde på i sin tale, blev der i forlængelse heraf oprettet et landsdækkende kompetencecenter for prostitution, der effektivt giver os en viden på området, og som samtidig er medvirkende til at bygge bro mellem den prostituerede, den offentlige myndighed og tilbuddene. Gennem de 4 år, som kompetencecenteret har eksisteret, har centeret screenet 96 af landets 98 kommuner. I 60 af de 96 kommuner er der fundet massageklinikker og lignende, og i 36 kommuner er det ikke tilfældet.

Blandt andet på den baggrund må jeg altså tilstå, at det forekommer mig temmelig voldsomt, at forslagsstillerne vil forpligtige samtlige kommuner til at implementere den såkaldte exitpakke, der stammer fra Københavns Kommune. Exitpakken er et rigtig godt initiativ, som fortjener stor ros og er et godt eksempel på, hvordan man kan opbygge et forløb for prostituerede, der gerne vil ud af miljøet – en løsning, som der jo i øvrigt også inden for lovgivningens nuværende rammer intet er til hinder for at alle andre kommuner i Danmark kan implementere i morgen. Der er altså ikke noget herinde fra Folketinget, der betyder, at en kommune ikke kan gøre det samme, som Københavns Kommune gør i dag.

Herudover synes jeg også, at vi mangler at få nogle konkrete erfaringer fra exitpakken. Som forslagsstillerne selv skriver i bemærkningerne til forslaget, har kommunen endnu ikke modtaget nogen henvendelser, og på den baggrund forekommer det jo også en anelse drastisk at udbrede noget, som ikke har fundet anvendelse i praksis. Derfor er vi i Venstre også af den opfattelse, at det er for tidligt at kræve modellen udbredt til hele landet, sådan som forslagsstillerne lægger op til.